

пуца на вода-тъ да вѣтрѣе, нѣ не оставя мясо-то да шюпне па да земе да гние. *ib.* 69 p. 213.

Шупуркамъ *м. дл.* шелешу. **Шупуркане** *с. с.* шелестъ: Тамъ шупурканіе на нѣкое диво животно изъ шумулакътъ, му потръсваше коститѣ. *Зк.* 146.

Шупуртия *с. ж.* шелестъ: Въ близкото урманче дождади по нѣкогажъ диви свини... Таъзъ шупуртия не е текекель, това е това не е друго. *Зк.* 142.

Шупълъ *пр.* червивый, пустой (объ орѣхѣ) *тоже что* шупливъ: А на противъ въ кого-то бы ся намѣрилъ орѣхъ шупълъ, съвѣсть-та го осажда за несчастливъ. *Ч.* 100.

Шурей Шуря *с. м.* шуринъ: Едному дошле гости: мажъ и жена, братъ и сестра, зетъ и шурей. Колео душъ были?—Троица: братъ съ сестра си и съ зетя си. *Ч.* 121. Като станъ царскы шуря. *Р.* 2. Що многу гости имамхе: На майка ми шуре'ите. На татка ми мили браќа, А мене мили вуйчеви. *М.* 368. **Шурна** (*ср. сербс. шурнаја*) *с. ж.* невястка: По малу време идетъ теща му, или шурна му, и му даватъ парстенъ за венчаніе. *М.* p. 520.

Шуркамъ *м. дл.* ишу: Шетафъ, шетафъ низъ гора зелена, Шуркафъ, шуркафъ дробно пиле за люба; Не си найдофъ дробно пиле за люба. *М.* 339.

Шуртъ Шурчъ *м. дл.* журчу (о ручейкѣ): Извори-тъ шурчаха по онѣзи пролѣтни ливади. *Л. Д.* 75 p. 127. Пятници-тъ ся спустихъ въ стрѣменъ долъ, дѣто шуртъше помежду каманы-тъ вода. *Р.* 102. **Шурчѣне** *с. с.* журчаніе: Нищо не са чуваше ванъ, освѣнъ шурчение-то на кладенеца и зеленчука, кого-то втичка-та ми насамъ на таткъ подхвърлеше за да си играе. *Л. Д.* 1875 p. 138.

Шутарка *с. ж.* (*bukara krnjata М.*) кружка: На св. Іеремія каршатъ стомни, шутарки и черепи. *М.* p. 524.

Шутъ Шутá Шуто *пр.* безрогій: Ми пуцали шута коза Данъ же пиперъ ми испаситѣ. *М.* 268. Шютый-тъ не може ся бори съ рогатый-тъ. *Ч.* 243.

Шушка *с. ж.* крошка. **Една шушка**—крошечку: Една шушка нѣщо.—Той ми даде една шушка сиренце.

Шушнъ *м. дл.* шепчу: Янаки (магесникъ)—захваналъ да шушне нѣщо си. Шушналъ, шушналъ, и най-послѣ рѣкалъ Драгану. *З.* 116. Пакъ ще ся завардимъ да извѣстимъ, какво си тѣ скришно шушнатъ. *Л. Д.* 74 p. 245. Между туй Менторъ ми шушнѣше на ухото. *Т.* 89. Сички селени—като са спобутваха единъ другъ шушнехъ си. *Зк.* 28. Па да ся не глѣчи вѣтрѣ нити дори да ся шушне. *Л. Д.* 71 p. 120.